

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3856/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Зорана Хацића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ивица Јовановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство здравља РС, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2814/24 од 25.09.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2814/24 од 25.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 181/24 од 25.07.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезана је тужилца да на име дуга по решењу Основног суда у Врању ИИ 1323/18 од 04.06.2018. године и закључка Јавног извршитеља Александра Николића ИИ 953/2018 од 12.06.2018. године исплати тужилци зараду за период од 01.04.2018. године до 30.04.2018. године у износу од 24.053,31 динар, са законском затезном каматом од 01.06.2018. године до исплате; трошкове извршења настале у поступку пред судом у предмету Основног суда у Врању ИИ 1323/18 у износу од 6.954,04 динара; трошкове извршења настале у поступку пред Јавним извршитељем Александром Николићем ИИ 953/18 у износу од 10.468,80 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 43.118,1 динара са законском затезном каматом на износ од 36.000,00 динара од наступања извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2814/24 од 25.09.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Врању П1 181/24 од 25.07.2024. године.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи сагласно одредби члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредном правном леку, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. тог члана, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Посебан пропис је Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, број 55/14). Према одредбама тог закона, заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 2). Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4). Функцију Државног правобранилаштва обављају Државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6.) Правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца (члан 30.).

Закон о адвокатури („Службени гласник РС“ број 31/2011 и 24/2012) не познаје појам самостални саветник као што то предвиђа Закон о правобранилаштву већ адвокатског приправника који може да замењује адвоката али у складу са законом. Закон који се мора узети као основни у конкретном случају је управо Закон о парничном поступку односно раније цитирана одредба о томе да странку у поступку по ванредним правним лековима заступа адвокат. По члану 88. став 3. ЗПП пуномоћника који је адвокат може да замењује његов адвокатски приправник, осим у поступку по правним лековима.

Из изложеног следи да само адвокат може изјавити ревизију и да овлашћење за њено подношење може пренети само на другог адвоката. С обзиром на то да је у поступку по ревизији Државно правобранилаштво овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који врше функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

Према сајту Државног правобранилаштва www.dpv.gov.rs на челу Одељења у Лесковцу налази се руководилац са статусом заменика државног правобраниоца, Саша Станојевић.

У конкретном случају, ревизију тужене потписао је „ББ“ за заменика државног правобраниоца Сашу Станојевића, који нема својство заменика државног правобраниоца, па је иста недозвољена јер је изјављена од стране неовлашћеног лица.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић